

PAVASARINĖ PIRMOKŲ EKSKURSIJA

Lietingą ir vėjuotą balandžio 29 d. rytą 1a, 1c, 1e ir 1b klasių mokinių grupė susirinko prie gimnazijos. Čia jie laukė autobuso į ekskursiją į Karuostą ir Liepoją. Mokinius lydėjo mokytojos I. Paškūnienė, R. Vaitkevičienė ir R. Solovjovienė.

Kelionės gidė važiuojant papasakojo apie Liepoją – trečią didžiausią miestą Latvijoje. Pirmą kartą jis paminėtas 1253 m. Dviejų pasaulinių karų metu šalia Liepojos veikė karinis miestelis – Karosta

(pavadinimas reiškia „karo uostas“). Kalėjimas buvo pastatytas XX a. pr. ir pagal paskirtį buvo naudojamas iki 1997 m. Dabar jis yra visoje Europoje vienintelis turistams atviras kalėjimas. Šiuo metu šioje vietoje yra likę daug apleistų namų (nors kai kurie buvo renovuoti ir naudojami gyvenamajam plotui), todėl Karosta atrodo lyg karo zona, tik be ginklų.

Išlipus iš autobuso prie **Karostos kalėjimo**, pasitiko skausi saulutė. Ir ne tik... Kalėjimo viršininkas pasveikino rusiškai ne draugiškai pasilabindamas, o griežtomis komandomis ir įsakymais. Surikiuoti po du, nualinti fizinių pratimų ir išklause trumpos kalėjimo istorijos, mokiniai tapo kaliniai. Skaisčią saulę uždengė tamsios ir ankštos kalėjimo kameros. Čia reikėjo ramiai išstovėti ... be teisės kalbėti. Bausmė teko ir nepaklususiam, ir visiems kartu kameroje buvusiems draugams. Fizinės bausmės lydėjo psichologiniai įžeidinėjimai ir medicininė „kontrolė“ (pvz., „Kuo tu sergi?“ „Niekuo..“ „Kaip niekuo? Tavo nagai juodi -juk tai maras!“)

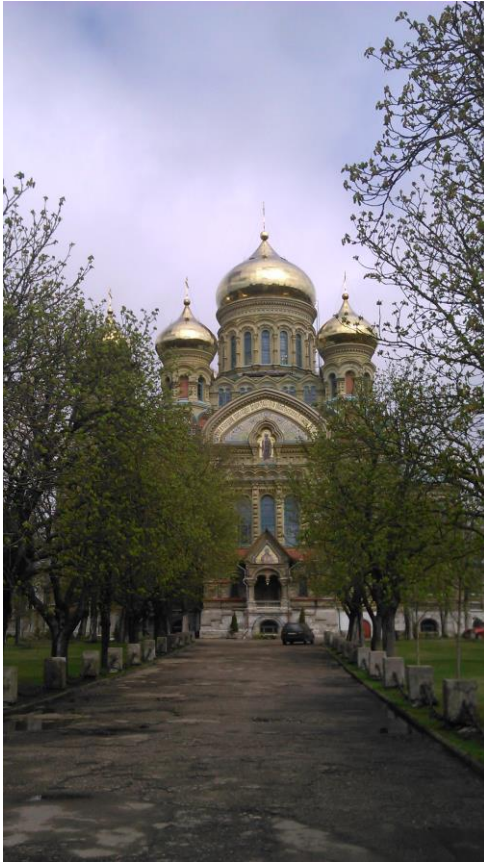

Tikrąją kalėjimo dvasią sustiprino ir nuolatiniai kalėjimo prižiūrėtojų keiksmazodžiai bei nuolatinis kontroliavimas („Galvą tiesiai!“ „Kojas prie juodos linijos!“ ir pan.) Bet kuris ir bet koks atsakymas į kalinių prižiūrėtojų klausimus nesuteikė galimybės išeiti iš kalėjimo, priešingai, atvedė į kamerą, kur kiekvienam buvo užkabinti antrankiai ir padaryta nuotrauka. Spektaklis kalėjime baigėsi skurdžiais kalinio pietumis: arbatos stikline, viena žuvies konservų

dėžute ir raugintų agurkų griežinėliais. Nepabūgę šurpą keliančio kalėjimo, kai kurie mokiniai užkando ir apžiūrėjo latviškus suvenyrus.

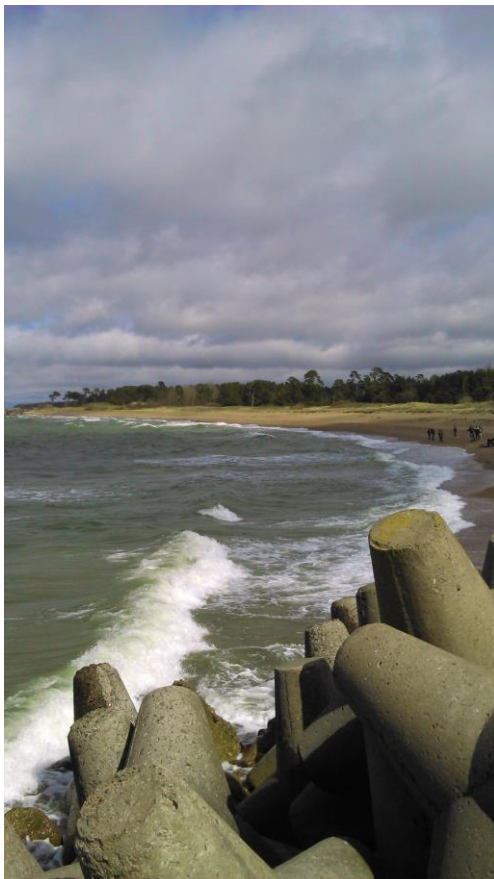

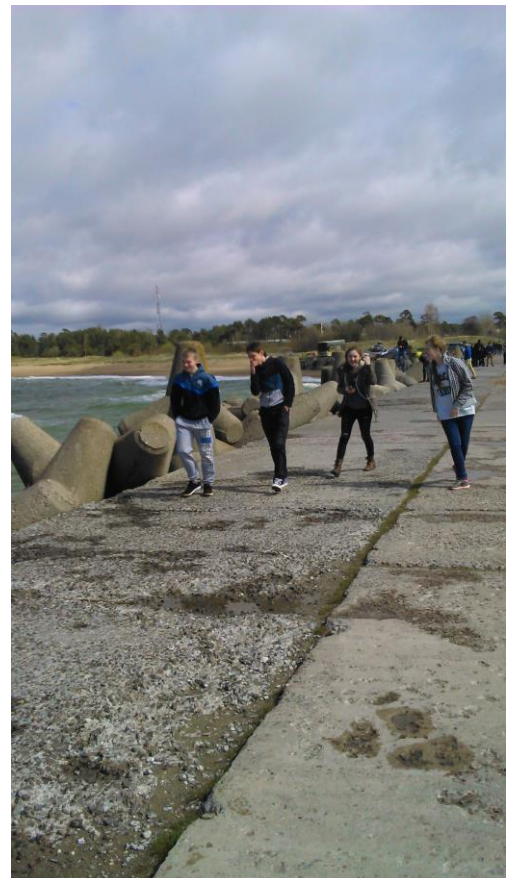
Antras kelionės objektas: žymi miesto šventovė – **Šv. Nikolajaus stačiatikių Jūros cerkvė**. Kariniame uoste – Rusijos imperijos laikais didžiausioje karinėje teritorijoje Baltijos šalyse, kurioje buvo įrengtas pirmasis carinės Rusijos povandeninių laivų uostas – iš pelenų pakilo Šv. Nikolajaus stačiatikių Jūros katedra su paausuotais kupolais. Norint į ją įeiti ir pasigrožėti interjero detalėmis, merginoms ir mokytojoms teko apsigaubti skaras.

Kadangi Liepoja – pajūrio miestas, neaplankyti jūros neįmanoma. Prie jūros pasitiko didžiulis vėjas. Ne veltui Liepoja vadinama „vėjų miestu“ – apie vėją dainuojama ir miesto himne. **Liepojos promenada**, siūlanti atsiveriančius vaizdus į uosto

prieplaukas su laivais, jachtomis ir fontanu, primenančiu jūros bangą, bei **Šiaurinis molas**, kuris apsaugo Liepojos uosto akvatoriją nuo audrų ir smėlio sąnašų. Mokiniai, įveikę šią 1800 m ilgio molo distanciją ir pakrantėje prisirinkę nugludintų akmenukų, pailsėję grįžo į autobusą.

Kitas kelionės objektas - **Šiaurinis fortas**, pastatytas XX a. pr. kaip apsauga nuo galimų priešų atakų. Mokiniai apžiūrėjo šiuos apgriuvusius sutvirtinimus. Fortai yra įkurti atokiau nuo Liepojos centro, todėl atrodo, jog čia nėra nė gyvos dvasios – girdėjosi tik vėjo malūno garsas. Įsiamžinę ant likusių bunkerių liekanų, mokiniai išvyko į Liepojos centrą.

Susibūrę miesto širdyje – **Rožių aikštėje** (čia ilgą laiką veikė turgus, o vėliau čia buvo įkurtas rožių sodas) ir išsidalinę miesto žemėlapius, pirmokai išsibarstė po Liepoją. Joje gausu medinės architektūros paminklų – gyvenamųjų namų, kurie gausiai puošti raižiniais. Miestas garsus *art nouveau* stiliaus pastatais.

Mokiniai apžiūrėjo **Liepojos Šv. Trejybės liuteronų bažnyčią**, kuri

išsiskiria puošniu barokiniu interjeru, itin dideliu – 1100 – sėdimų vietų skaičiumi, 55 m aukščio bokštais ir didžiausiais iki šiol veikiančiais vargonais Latvijoje. O **Šv. Onos liuteronų bažnyčia** garsi savo puikiu raižytu medžio altoriumi, kuris yra vienas iš svarbiausių tokio pobūdžio dirbinių Rytų Europoje.

Smalsiausi galėjo apsilankyti ir **Amatininkų namuose** (tipinis XVII-XVIII a. gyvenamasis statinys) ir apžiūrėti čia eksponuojamus pasaulyje ilgiausius 123 m. ilgio gintarinius karolius.

Latvijos muzikantų garbės alėjoje mokiniai pamatė 35 bronzines plokštes su muzikantų delnų atspaudų liejiniais, 10 plokščių, skirtų dabartinėms ir buvusioms muzikos grupėms bei 5 plokštes, skirtas šį pasaulį jau palikusiems muzikantams.

Pirmokai apsilankė ir **Petro turguje** Kuršių aikštėje.

Įdomu tai, kad žymiajame **Petro I namelyje** viešėjo pats Rusijos caras. Tuo metu čia buvo įsikūręs viešbutis, kuris vienintelis visoje Liepojoje turėjo vidaus tualetą.

Pavargę nuo ekskursijos pėsčiomis, vieni mokiniai darsyk patraukė prie jūros, kiti prisėdę ant suoločio lepinosi latviškais ledais, dar kiti užsuko išgerti kavos ar paragauti tradicininio Liepojos patiekalo –

troškintos menkės...

Linksmi grįžę į autobusą, pirmokai ir mokytojos dalijosi išpūdžiais. Juk ne tik gera pabūti kartu, bet ir geriau pažinti kaimyninę Latviją bei pagilinti istorijos žinias.

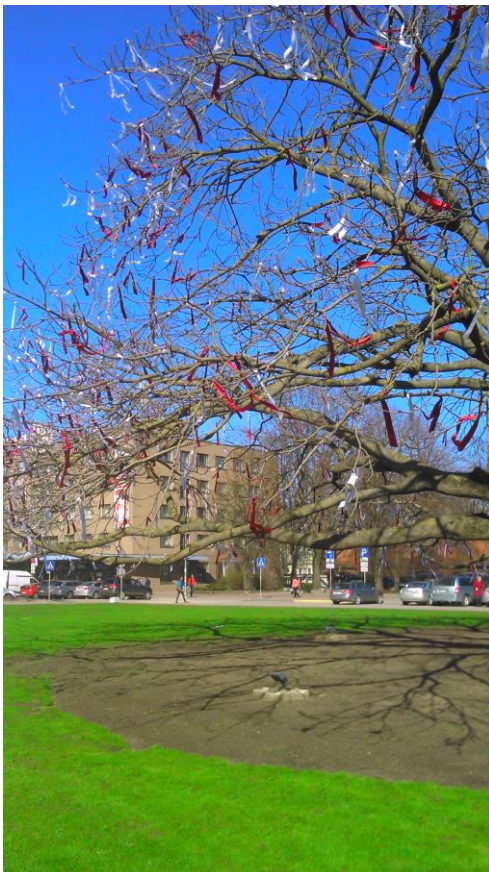
ĪDOMU

Liepoja (*Liepāja*) – kurortinis pajūrio miestas vakarų Latvijoje, viliojantis balto smėlio paplūdimiais. Liepojos kurortas yra populiarus poilsiautojų iš Lietuvos tarpe, nes nuo Lietuvos sienos nutolęs tik apie 50-60 km, t.y. vienas iš arčiausiai esančių Latvijos pajūrio kurortų.

Liepoja viduramžiais vadinta **Lyva**, kurios pavadinimas kilęs nuo greta tekėjusios Lyvos upės. Išvertus iš lyvių kalbos, tai reiškia „smėlis“. XIII a. tuometinėje Lyvoje Livonijos ordinas plėtojo prekybą su Ryga bei Marienburgu. Miestas kentė kaimynų lietuvių puldinėjimus (!), buvo siaubiamas karų laikotarpiu, išgyveno ne vieną maro epidemiją ir buvo nusiaubtas gaisro.

Fotoreportažą parengė R.Solovjovienė

Stasio Šalkauskio gimnazijos komanda – MMKL jaunučių čempionato nugalėtoja

Priešistorė:

Pusfinalio varžybose, kai susitiko S.Šalkauskio ir „Romuvos“ gimnazijos, pergalę rezultatu 68:55 iškovojo S.Šalkauskio gimnazijos komanda, kuri pateko į finalą ir kausis dėl MMKL Čempionų taurės su Didždvario gimnazija. Finalinėje serijoje stebino S.Šalkauskio gimnazijos komanda, kuri vėl parklupdė favoritais laikomus Didždvario gimnazistus rezultatu 65:62 ir serijoje iki trijų pergalių pirmauja 2-0 (I-os rungtynės laimėtos 67:50). Varžybų serija persikelia į Didždvario gimnaziją, kur ir paaiškės kas taps čempionais.

Kulminacinis finalas:

Aidint didždvariečių sirgalių būgnui ir šalkauskiečių sirgalių trimitui, ketvirtose finalo varžybose S.Šalkauskio gimnazija išvykoje įveikė Didždvario gimnaziją (46 – 67), laimėjo seriją 3-1 bei apgynė čempiono vardą. Tai antras atvejis lygoje, kai ta pati komanda laimi du kartus MMKL čempionatą iš eilės. R.Stapulionio ir D.Brazio vadovaujama ekipa, tapo pirmąja, kuriai pavyko jau trečią kartą laimėti čempiono vardą.

[Vaidotas Pitrinas](#) pripažintas naudingiausiu žaidėju.

SVEIKINAME ČEMPIONUS!

Karolis Alasauskas
Dinas Miniotas
Rokas Vaitkus
Eimantas Kokštis
Karolis Griebliauskas
Povilas Skeiverys
Raimondas Lizdenis
[Vaidotas Pitrinas](#)
Martynas Malinauskas
Aidis Rimkus
Ignas Labanovas

